

नामप्यसौ संस्काराणां परिपन्थी भवति । ननु वैराग्यजं
विज्ञानं सद्विज्ञानं प्रज्ञाभावं बाधतां संस्कारान्तविज्ञानं
कथं बाधते दृष्टा हि सप्रवृत्तार्थस्य तिरिक्ताशयवान्
पृच्छति । कस्मादिति उत्तरं निरोधज इति निरूप्यते-
ऽनेन प्रकृति निरोधः परं वैराग्यं ततो जातो निरो-
धजः संस्कारः, संस्कारादेव दीर्घकालनैरन्यसंस्कारा-
सेवितपरवैराग्यजननः प्रज्ञासंस्कारबाधो ननु विज्ञाना-
दित्यर्थः । स्यादेतन्निरोधजसंस्कारसङ्गावे किं प्रमाणं स
हि प्रत्यक्षेण नाभूयते स्यत्वा वा कार्येणाभूयते न
च सर्ववृत्तिमात्रनिरोधे प्रत्यक्षमस्ति योगिनः, नापि स्यतिः
तस्य वृत्तिमात्रनिरोधितया स्यतिजनकत्वाद्यभावादित्यत
आह निरोधेति । निरोधे स्थितिः चित्तस्य निरुद्धा-
वस्थेत्यर्थः । तस्याः कालक्रमो सङ्कर्तार्ययामयामाहो-
रात्रादिसदृशमेव । एतदुक्तं भवति वैराग्याभ्यासप्र-
बोधुरोधी निरोधप्रकर्षो सङ्कर्तार्ययामादिव्यापितयाह
भूयते योगिना, न च वैराग्यव्याप्ताक्रमनियततया परस्पर-
मसम्भवनस्तत्कालव्यापितया सातिशयं निरोधं कर्तु-
मीयत इति तत्तद्वैराग्यव्याप्ताक्रमप्रचयजन्यः स्यायी संस्कारः
प्रचयपरित्यक्त इति भावः । ननु क्रियानां प्रज्ञासंस्काराः,
निरोधसंस्कारास्तु कुतः सप्तच्छिद्यन्ते अतश्चेदे वा साधि-
कारत्वमेव इत्यत आह व्युत्थानेति । व्युत्थानञ्च
तस्य निरोधसमाधिषु सस्यज्ञातः तत्प्रभवाः संस्काराः
केवल्यभागीया निरोधजाः संस्कारा इत्यर्थः । व्युत्था-
नप्रज्ञासंस्काराचित्ते प्रलीना इति भवति चित्ते व्यु-
त्थानप्रज्ञासंस्कारवत्, निरोधसंस्कारस्तु प्रत्युद्भूत एवास्ते
चित्ते । निरोधसंस्कारे सत्यपि चित्तमनधिकारवत्,
पुरुषार्थजनकं हि चित्तं साधिकारं शब्दाद्युपभोग-
विवेकख्याती च पुरुषार्थो संस्कारशेषतायां तु न बुद्धेः
प्रतिषेधेदी पुरुष इति नासौ पुरुषार्था विदेहप्रकृतिल-
यानां न निरोधभागीतया साधिकारं चित्तम् अपि तु
क्लेशवासितमेत्याशयवानाह यस्मादिति । शेषं सुग-
मम् विव० । २। काकलीद्राक्षायां स्त्री राजनि० ।

निर्वीरं त्रि० निर्गतो वीरः शूरः पतिः पुत्रो वा यस्य यस्या वा
मा० ब० । १। वीरशून्ये केनापीदमहो महद्बुधुरतो निर्वीर-
सर्वोत्तमम् महाना० । २। पतिपुत्रविहीनायामवीरायां
स्त्रियां स्त्री हेमच० ।

निर्वृत्तं त्रि० निर् + वृत् - क्त । सुखे ।

निर्वृत्ति स्त्री निर् + भावे क्तित् । १। आस्ये सुखे २। मोक्षे

हेमच० । “न जात कामो लभते ख निर्वृत्तिम्” ।
“सर्वं तु निर्वृत्तिकरे निवसन्नुपैति” भाषः ।

निर्वृत्तं त्रि० निर् + वृत् - क्त । १। निष्पन्ने समरः । “विप्रे
न्युने त्रिभिर्वर्षैश्चरते शुद्धिस्तु नैशिकी । निर्वृत्तचूडके
विप्रे तिरात्माच्छुद्धिरिष्यते” शु० त० अङ्गिराः ।

निर्वृत्तशत्रु पु० द्वापरयुगीये यदुपस्थे नृपभेदे । “दृष्ट्वा-
न्मकेषु चान्येषु सुखेषु मधुसूदनः । सुखमासज्य तं
भारं ययौ दारवतीं पति” “रासे भारं समासज्य युयु-
धाने च वीर्यवान् । अक्रूरे विप्रयो चापि” इत्युप-
क्रमे “निर्वृत्तशत्रो विप्रान्ते भङ्गाकारे विदूरधे” इत्य-
भिहितम् हरिव० १। ७ अ० ।

निर्वृत्ति स्त्री निर् + वृत् - भावे क्तित् । निष्पत्तौ “वाचि
प्राये च पश्यन्तो यत्तन्निर्वृत्तिमज्जयामु” मनुः । “त
विना भावेर्लिङ्गं न विना लिङ्गेन भावनिर्वृत्तिः”
सां० का० । “यथा दृष्टेन दोषेण यथा चातुर्विधपता ।
निर्वृत्तिरामयस्यैव संप्राप्तिर्जातिरागमैः” साधवनि-
दानम् । निर्गता वृत्तिर्जीविका यस्य । २। जीविका-
रहिते त्रि० ।

निर्वेद पु० निर् + विद - भावे घञ् । १। स्वावमाननायाम् ।
स च व्यभिचारिभावभेदः “निर्वेदो वेगदैव्यममदज-
उतेत्यादिना व्यभिचारिभावान् विभज्य सा० द० सञ्चितो
यथा “तत्त्वज्ञानापदोपग्रादेर्निर्वेदः स्वावमानना । दैव-
चिन्ताऽश्रुनिःश्राववैषम्योच्छ्वित्तादिहृत्” अस्य व्यभि-
चारिभावत्वेऽपि कश्चित् स्यायिभावत्वद्योतनार्थं प्राग्
निर्वेदः अतएव “निर्वेदस्यायिभावोऽपि शान्तोऽस्ति
नवमो रसः” काव्यप्र० उक्तम् । एतन्मते निर्वेद एव
शान्तरसे स्यायिभाव इति भेदः । २। परमवैराग्ये “ततः
कदाचिन्निर्वेदाय निराकाराश्रितेन च । बोधतन्त्र
परित्यक्तं दुःखात्तैर्न भयं मया” भा० शा० “तदा
गन्तासि निर्वेदं श्रौतव्यस्य श्रुतस्य च” गीता “जात-
निर्वेदसङ्गा स कर्मनिर्वेदमवधीत् । कर्मनिर्वेदसङ्गा च
धर्मनिर्वेदमवधीत्” भा० शा० २। ८ अ० । १। खेदे “अनि-
र्वेदः सदा कार्यो निर्वेदादि कुतः सुखम् । प्रयत्नात्
प्राप्यते ह्यर्थः कस्माद् गच्छत निर्वेदाः” १। १२ अ० ।
१। वृद्धकावेनाप्यसिद्धपदार्थेषु निष्प्रयोजनत्वज्ञानेनातु-
तापभेदे च । [अष्टे १। ७१२ अ० दृष्टम् ।

निर्वेधिम पु० सुशुतोक्ते कर्तव्यधमाकारभेदे कर्माव्यवधि-
निर्वेधपु० निर् + विश - घञ् । १। भोगे, २। वेतने, ३। मूर्च्छने,